

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Text: Maria Mañeru
Ilustrații: J. Barbero și E. Losada
Paginare: Equipo Dessin
Traducere: Luana Schidu
Pregătire pentru tipar: Nitsch-Petioky Loránd

Editura Girasol

Str. I. L. Caragiale nr. 72, clădirea B,
Sat Dudu, Comuna Chiajna, Județul Ilfov
Tel.: 021 436 1234; Fax: 021 436 1105
E-mail: office@edituragirasol.ro

© Susaeta Ediciones Spania
© Editura Girasol, 2016, pentru prezenta versiune în limba română

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă în nicio formă și în nicio modalitate, electronică sau mecanică, inclusiv fotocopii, înregistrări și în orice altă formă de stocare și redare a informației, fără permisiunea scrisă a editorului.

CLUBUL DETECTIVILOR ȘI...

MISTERUL PAPIRUSULUI REGAL DE LA TORINO

María Mañeru

Ilustrații de J. Barbero și E. Losada

GIRASOL

CLUBUL DETECTIVILOR

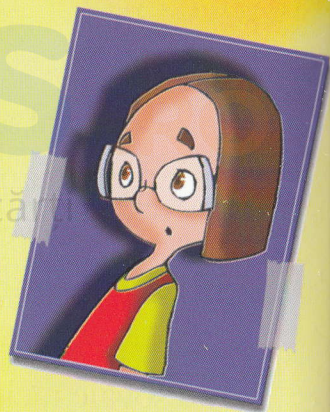
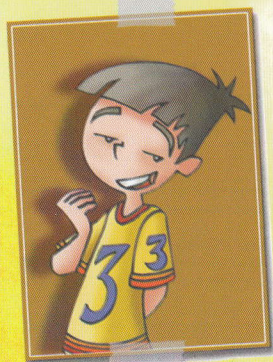
Respect pentru oameni și că

Laurie

Fiica cea mare a cuplului de arheologi australieni James și Lise Callender. Este o fetiță de nouă ani, bună și ocrotitoare, care se simte mereu responsabilă pentru frații ei. Ea e cea care povestește aventurile Clubului Detectivilor în jurnalul ei.

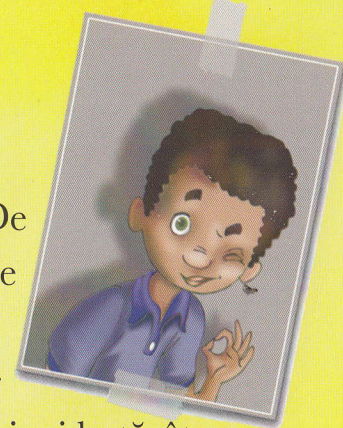
Joseph

Fiul mijlociu al soților Callender are șapte ani, multă imaginație și o personalitate foarte specială. E încăpățânat și uneori morocănos, dar și foarte ingenios, amuzant și inteligent. Ideile lui extraordinare pot băga întregul grup în ditamai buclucul... sau îl pot scoate din încurcătură!

AHMED

Fiul adoptiv al soților Callender. De origine egipteană, Ahmed are zece ani și i-a cunoscut pe Laurie, Joseph și Elizabeth la prima lor aventură. E foarte curajos, puternic și hotărât și nu șovăie niciodată în fața pericolului.

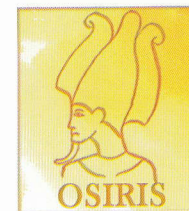
ELIZABETH

Elizabeth are doar cinci anișori. Vrea cu orice preț să-și însoțească frații. Îi place foarte mult culoarea roz. În plus, e foarte isteată pentru vârsta ei, dar foarte inocentă. Uneori, este de mare ajutor.

TOTH

Este micul maimuțoi al lui Ahmed și numele său este cel al unui zeu egiptean. E mascota Clubului Detectivilor, un animăluț nervos, foarte amuzant și simpatic, care-i poate ajuta pe copii să iasă cu bine din orice aventură.

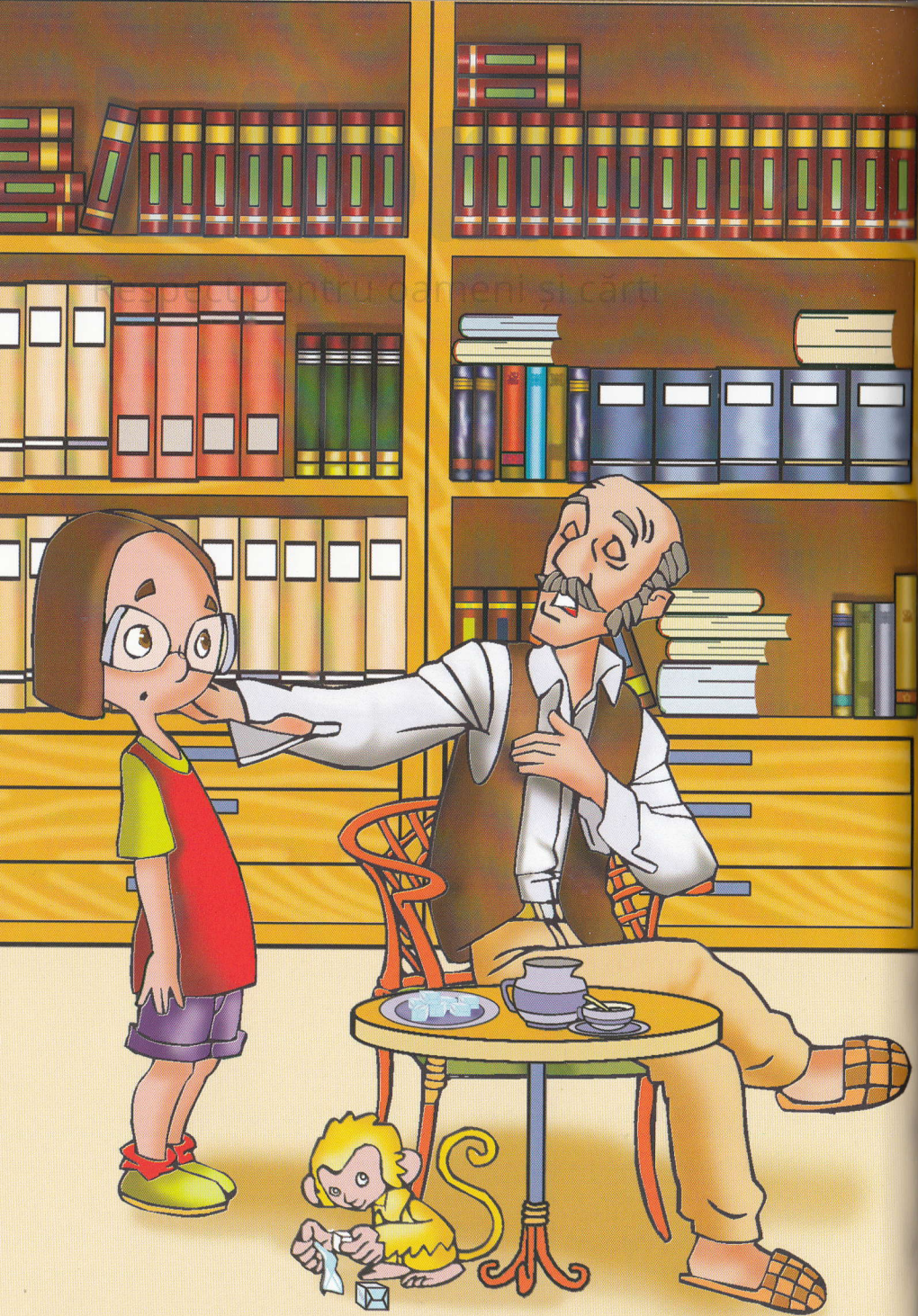

CAPITOLUL I

UN PAPIRUS ITALIENESC

Vinerea trecută a ajuns la Luxor (în sfârșit!) faimosul **papirus regal** sau, cum i se mai spune, **canonul regal de la Torino**. Era un document zdrențuit, destul de șters, în care nu se putea citi mare lucru. Și nu pentru că era scris în limbaj hieroglific, ci pentru că **lipseau bucăți** de peste tot. Venea de la Muzeul Egiptean din Torino, Italia, pentru o „vacanță“ în Egipt.

Mă veți întreba de ce era atât de important un manuscris așa de **vechi** și de **rupt** și de ce prezența lui provoca atâta emoție în casa noastră, așa-i? Ei bine, se pare că Sir Andrew Alistair, marele egiptolog prieten cu părinții mei, reușise să

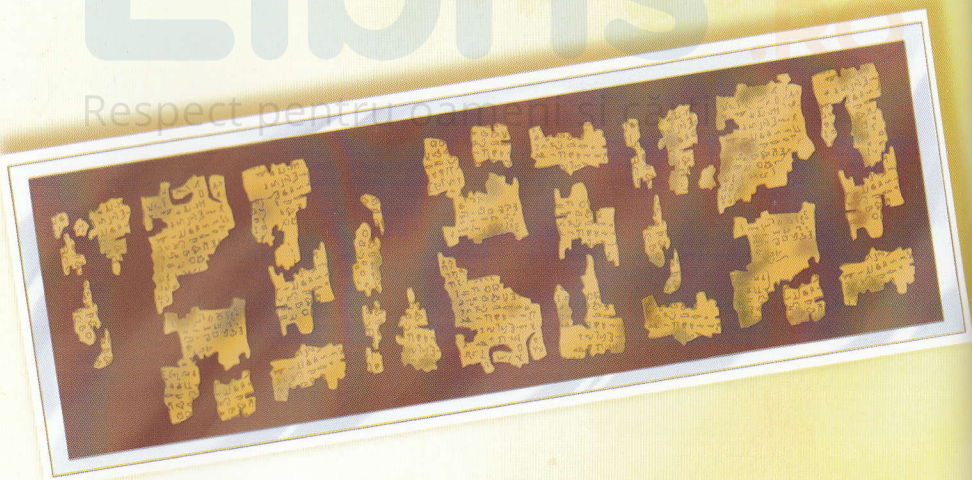

Misterul papirusului regal de la Torino

transforme în realitate visul vieții lui: să-l aducă în Egipt pentru o expoziție specială care, după părerea lui, avea să fie ținută minte secole de-a rândul. De fapt, așa mi-a și spus:

– Laurie, oamenii **își vor aminti** de vizita acestui papirus extraordinar multă vreme după moartea mea, și chiar a ta.

Eu, ce-i drept, nu pun mare preț pe ce spune Sir Andrew, un domn destul de aiurit, care **se gândește numai la mumii**, sarcofage și hieroglife și care uneori uită până și să mănânce. Cine poate să se încreadă în cineva care **uită să mănânce**, mă rog? Dar de data asta era extrem de emoționat când, după luni întregi de negocieri și multe ore de muncă, **Muzeul Egiptean din Torino** a permis ca papirusul să iasă din Italia și să stea câteva luni într-o expoziție unică în **Luxor**, locul său de origine. Sir Andrew nu înceta să laude **exceptionalul papirus**, de care începuserăm să ne săturăm cu toții. Spunea că era cea mai importantă descoperire în legătură cu Egiptul antic (sigur, cu un an în urmă spunea că această desco-

perire fără egal era mormântul celei de-a doua soții a lui Tutankhamon, pe care, **„întâmplător“**, îl descoperise tot el).

Eu văzusem câteva **fotografii ale papirusului** și, între noi fie vorba, nu era altceva decât **un document jerpelit**. Era numai zdrențe, **îi lipseau multe bucăți** și era ținut între două bucăți de sticlă pentru că altfel cu siguranță s-ar fi dezintegrat. Mie papirusul nu mi se părea cine știe ce. Ahmed, fratele meu mai mare, a spus de-a dreptul că era o porcărie. Joseph, fratele meu mai mic, credea că papirusurile în general **trebuiau să fie**

rulate iar Elizabeth, mezină, era de părere că, fără îndoială, ultima bandă desenată cu **Pink**

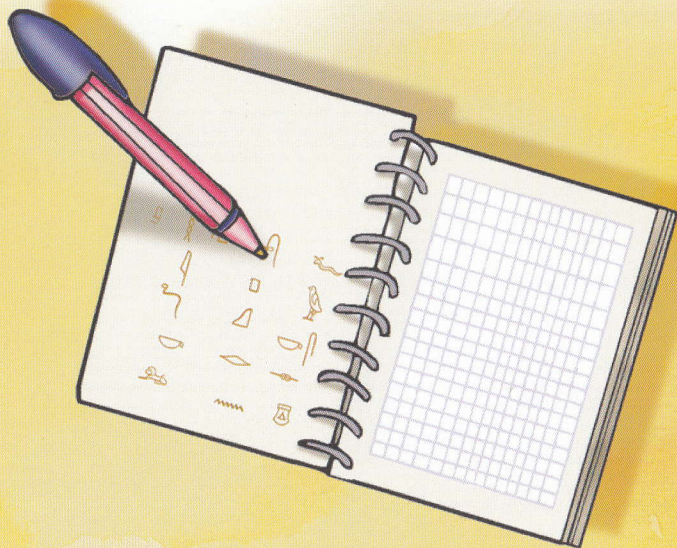
Princess era mult mai interesantă... După cum vedeți, fiecare dintre ei avea o opinie cât se poate de autorizată.

Dar Sir Andrew și părinții noștri erau entuziasmați și, firește, toată familia a fost **invitată la inaugurarea expoziției**, unde am ascultat conferința lui Sir Andrew despre papirusul regal

Clubul Detectivilor și...

de la Torino, iar eu am **făcut câteva însemnări** în legătură cu papyrusul și conținutul său. Niște însemnări care se vor dovedi de mare interes înainte de a începe să vă povestesc aventura fabuloasă în care **s-a văzut implicat Clubul Detectivilor**.

CAPITOLUL II

ÎNSEMĂRI ÎN JURNALUL LUI LAURIE CALLENDER

Papyrusul regal de la Torino a fost găsit în anul 1822, în Luxor. Este păstrat la Muzeul Egiptean din Torino (de unde-i vine și numele). Papyrusul este foarte deteriorat, dar știm că este **o listă de circa 300 de regi** sau faraoni care au domnit în Egipt. Interesul istoric pe care-l prezintă este imens, dar mai este **un mister** în legătură cu el, mister care a stârnit multe dispute printre egiptologi: în papyrus figurează și **numele zeilor** care, conform legendei, conduceau Egiptul înainte de epocile faraonice care au început cu **prima dinastie...**